

ta piddi senna paika Jummasa poia ülles,
ehhitama ja pealegi keigest omma tvarasti
kümnest andma.

29. Peatükkist.

Jakob läks nüüd Labani omma etmita
menna jure, kes Harani linnas ellas. La-
banil olli kaks tüttart, tvaannema nimmi
elli Lea ja temimai ollid maddalad silmad;
norema nimmi olli Rahel, illusa jumme
ja illusa näoga. Kui Jakob sai Harani
jure, siis olli seal väljal üks kaew, fust
peik kariotsed sealt ümberkaudo omma kar-
ja jootsid. Ja Jakob küssis kariaste käest,
kas nemimad Harani linnas Labani Ma-
hori poia piddid tundma, ja nemimad üt-
lesid: tunneme ful. Ja kui ta veel olli
jutto qiamas nedega, siis tulli otse Laba-
ni tütar, Rahel nimmi, omma iesa pud-
dolojusteaga kaewule: Siis läks Jakob
liggi ja meretas se sirowi kaemo su pealt
ärra

ärra ja jotis Laboni puddolojuksed, andis
Rahelile suud, töstis omma heale, nutlis
ja andis temmale teata, et ta temma issa
õe poeg olli. Rahel jooksis liina ja an-
dis omma issale teata, et Jakob nende
suggaslane olli tukkud ja tvaratva tahha
kaewo sure jänud seisma. Laban jooksis
temma roasto, ia kui nemimad teine teist
su andmisega ollid terretanud, mis Laban
tedda omma kotta. Ja Jakob juttustas
Labanile peik need asjad. Pärast ühhe
ku aega ütles Laban Jakobi roasto: sinna
ei pea mind ilma temima, mis peab so-
pal ollema? Jakob armastas Raheli ja
ütles: Ma tahhan sind temida seitse aas-
fat sinno norema tütre Raheli pärast.
Ja Laban ütles: parrem on, sedda sulle
kui teise mehhele anda, ja mo jure. Ja
Jakob tenis Raheli pärast seitse aastat,
ja need ollid temma melest kui üksikud pás-
road. Ja kui need pärwoad täis said, teg-
gi